

uppi av gudsóttá. Av tí at pápi ongantíð í tykkara gott 40 ára langa hjúnalagi hevði nakra fasta inntøku, so var tað mangan trøngt at koma ígjøgnum, men Harrin, sum tit litu á, hjálpti tykkum.

– Mamma, tú kravdi ongantíð nakað fyrri teg sjálvan, tú vart altíð har og tókst tær av tínum 9 børnum. Ongantíð minnst eg teg at hava skeldað ella rópt hart, alt gekk so friðarliga til. Men respekti høvdu vit nógva bæði fyrri tær og pápa.

– Pápi var so nógv upp-tikin av øllum tí skrivliga arbeiði, ið hann gjørdi, og av sínum ferðum, hann hevur jú vitjað allar bygdir í

Føroyum við evangelinum, men tá ið hann var heima, so var tað nakað serligt. Eg minnst, at hann plagdi at koma úr sínum arbeiðsrúmi og biðja okkum koma at lurta, meðan hann las okkurt, sum hann júst hevði skrivað ella umsett. Og um kvøldið, áðrenn farið varð til songar, so savnaðust við øll í stovuni at lesa Guds orð, tað vóru ógloymandi latur, heilsaði Maria á Lakjuni mammu síni fyrri fimm árum síðani.

Nakað hátíðarligt var við henni
Elsti ommusonurin hjá Henrikku Danielsen eitur

Victor á Lakjuni, og hann býr í Klaksvík. Tá Rikka fylti 95 sendi hann ommuni eina kvøðu, og tey, sum standa henni nær, sum týsdagin fyllir hundrað, siga, at hetta lýsir væl verumátan hjá Henrikku.

Victor tók soleiðis til: – Nakað hátíðarligt hevur altíð verið yvri tær, góða omma. Alt, sum tær hevur verið litið upp í hendur, hevur tú gjørt fullkomið. Einku hálvt hongur við tær, tað ber heimið hjá tykkum eisini bód um. Náttverðaborðið var nakað serligt. Tað stendur um drotingina av Saba, at tá ið hon sá rættirnar á borði Salomons, tá undr-

aðist hon stórliga. Eg trúgvi eisini, at mong hava undrast, tá tey hava sett seg runt tykkara borð, ikki tí rættirnar altíð vóru so nógvir, men borðreiðingina kundi eingin gera sum tú.

Trúgvín

Tá Henrikku Danielsen fylti 90 ár í 1986, tók ein skyldmaður soleiðis til í føðingardagsheilsu:

– Rikka umboðar tann tigandi meirilutan av teimum, sum rokna sítt stríð sum nakað natúrligt og ikki nevnið. Tey halda litið um rós, og tí er torført at siga tað, ein ynskir at siga um tey í eini stuttari fø-

ingardagsheilsu. Men annaðhvørt tey viðganga tað ella ikki, so eru tey fyrmynd fyrri verandi og komandi ættarliðið, sum av teimum hava lært nøgdsemi við litið og at fara væl um tað, tey hava fingið í yvir-mát.

– Við síni klettastu trúgv eru tey eisini fyrmynd hjá mongum, sum av teimum læra at bera sorg og sakn, sum bert trúgvandi kunnu gera tað, eins og gudsótti og ávirkan teirra á yngri ættarliðini bert umfatar tað eina endamálið at liva og doyggja í trúgv og at ala síni upp í teirri trúgv, sum bar tev ígjøgnum gott

Henrikka Danielsen millum jól og nýggjár 1989 saman við børnu, barnabørnum og teirra hjúnadjarfólgu.

og ringt í trúggjar mansaldrar.

– Og at henda ávirkan hevur borið ávokst í børnum og ommubørnum Rikku, vita øll tey, sum bert hava minsta kunnleika til teirra.

Vit ynskja Rikku og hennara hjartaliga tilhúku við stóra hátíðardegnum komandi týsdag.

Framhald av síðu 13

stríðsmaður fyrri tey veiku í samfelagnum, og hann frøddist hvørja ferð tað eydnaðist at vinna batar fyrri hesi, men tað neit honum fast, tá onkur var fyrri vanlukku ella missi.

Danbjørg hevði eisini skaldagávur og her er ein yrking, sum hann bar fram, tá hann var liðugur á Lærarskúlanum í 1917 og ein onnur yrking um ferðafuglin, sum stóð í Varðanum í 1922.

Danbjørg var í fleiri ár deknur og orgulspælari í Porkeris kirkju, og hann var limur í teirra nevndini sum í 1967 skipaði fyrri at reisa minnisvarðan yvir sjóletnar porkeningar.

Hann eigur eisini áskriftina, sum stendur á minnisvarðanum:

Sjógarpar reystir, vinirnir bestu, aldri vit gloyma, minnini goyma. Brustu her vinabond knýttast á Himnastrond. Danbjørg virkaði iðin fyrri at fiski- og útróðarmenn kundu eiga síni egnu veiðifer, og at arbeiddarasamtøk stóðu saman um virkini á landi.

Hetta kom hann fyrri ein stóran part at uppliva, og hann gleddist um tað tey síðstu árin av ævi síni.

Suðringar og bygðarfólk hansara í Porkeri stóðu saman um Danbjørg og góvu honum stórt álit, sum hann var ógvuliga takksamur fyrri og gleddist um.

Danbjørg var tver ferðir giftur; fyrri konan Sunnuvá f. Larsen úr Gjörum í Porkeri, doyði av sjúku í Keypmannahavn í 1936. Seinri giftist hann við Elisabeth f. Thomsen úr Hovi, og tey

fingu 3 børn, Jonhild, Brynjálf og Dagfinn.

Betta, sum vit vanligar nevna hana, er nú 93 ára gomul, men hon ber sín aldur avbera væl.

Trúföst stóð hon manni sínum við lið.

Danbjørg liggur grivin í kirkjugarðinum í Porkeri, og tað kann av sonnum sigast um bygdamannin Danbjørg, sála tað, ið stendur á gravsteini hansara: »Trúgvur til deyðan«.

A 100 ára føðingardegnum eru vit mong her í Porkeri og porkeningar aðrastaðni, sum við takksemi minnst Danbjørg og tí leit-ur hugur okkara aftur til farnar dagar.

Porkeningar

Nýggj fløga

Solo bass guitar

Í hesum døgum er komin nýggj fløga við tónleiki, sum má sigast at vera rættliga sermerktur. Talan er um tónleik fyrri solo bass guitar, og er tað Óssur Johannesen, sum spælir, og hann hevur eisini gjørt øll lögini.

A fløguni, sum hevur heitið Solo Bass Guitar, eru 12 lög, ið eru innspæld í Keypmannahavn í desember 1995 og í januar í ár. Tónleikurin er persónligur, og er samstundis ein lýsing av teimum meira ekstremu viðurskiftum í lívinum og alheiminum.

Kortini er hetta friðsælur tónleikur, sum miðar ímóti hvíld heldur enn ósing.

Løgin á fløguni hava heiti sum t.d. The Hidden Self, A Blessed Soul og Endless Pain.

Tað er plátufelagið Tutl, sum stendur fyrri útgávuvi av fløguni Solo Bass Gui-

tar. Hon er komin í fløguhandlarnar og kostar 129 kr.

TILBOÐ
Weekend PIZZA
á kr. 30,-

SKÁIN N. Finsensgøta 20

